

ДИРЕКТИВА 2009/111/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 16 септември 2009 година

за изменение на директиви 2006/48/ЕО, 2006/49/ЕО и 2007/64/ЕО по отношение на банки — филиали на централни институции, определени елементи на собствения капитал, големи експозиции, надзорна уредба и управление при кризи

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 47, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,като взеха предвид становището на Европейската централна банка ⁽²⁾,

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) В съответствие със заключенията на Европейския съвет и Съвета по икономически и финансови въпроси и международните инициативи, като например проведената на 2 април 2009 г. среща на високо равнище на Групата на двадесетте (G-20), настоящата директива представлява първата важна крачка за преодоляване на недостатъците, установени в резултат от финансовата криза, след която ще се предприемат други инициативи, оповестени от Комисията и предвидени в съобщението на Комисията от 4 март 2009 г., озаглавено „Движеща сила за възстановяването на Европа“.
- (2) Член 3 от Директива 2006/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитните институции ⁽⁴⁾ разрешава на държавите-членки да предвидат специални надзорни режими по отношение на кредитни институции — постоянни филиали на централен орган от 15 декември 1977 г., при условие че такива режими са били въведени в националното законодателство не по-късно от 15 декември 1979 г. Тези срокове не позволяват на държавите-членки, в частност присъединилите се към Европейския съюз след 1980 г., да въведат или поддържат такива специални надзорни режими за подобни филиали, създадени на тяхна територия. Следователно за

осигуряването на еднакви условия на конкуренция за кредитните институции в държавите-членки е уместно посочените в член 3 от посочената директива срокове да бъдат премахнати. Комитетът на европейските банки — филиали следва да предостави насоки за засилване на сближаването на надзорните практики в това отношение.

- (3) Хибридните капиталови инструменти имат важно значение за текущото управление на капитала на кредитните институции. Тези инструменти им позволяват да постигнат диверсифицирана капиталова структура и да получат достъп до широк кръг финансови инвеститори. На 28 октомври 1998 г. Базелският комитет за банков надзор прие споразумение за критериите за приемливост и ограниченията за включване на някои видове хибридни капиталови инструменти в първичен собствен капитал на кредитните институции.
- (4) Следователно е необходимо да се установят критерии, за да може тези капиталови инструменти да бъдат приемливи като първичен собствен капитал на кредитните институции, както и да се приведат разпоредбите на Директива 2006/48/ЕО в съответствие с посоченото споразумение. Измененията на приложение XII към Директива 2006/48/ЕО са пряк резултат от установяването на тези критерии. Първичният собствен капитал, посочен в член 57, буква а) от Директива 2006/48/ЕО, следва да включва всички инструменти, които съгласно националното законодателство се считат за собствен капитал, класират се *pari passu* с обикновените акции по време на ликвидация и напълно покриват загубите *pari passu* с обикновените акции въз основа на принципа на действащото предприятие. Следва да бъде възможно тези инструменти да включват инструменти, предоставящи преференциални права на дивиденди на некумулятивна база, при условие че са включени в член 22 от Директива 86/635/ЕИО на Съвета от 8 декември 1986 г. относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на банките и другите финансови институции ⁽⁵⁾, класират се *pari passu* с обикновените акции по време на ликвидация и напълно покриват загубите *pari passu* с обикновените акции въз основа на принципа на действащото предприятие. Първичният собствен капитал, посочен в член 57, буква а) от Директива 2006/48/ЕО, следва да включва също така всички други инструменти съгласно устава на кредитните институции, като се взема предвид специалната уредба на взаимоспомагателните дружества, кооперативните дружества и други подобни институции, които се считат за еквивалентни на обикновени акции по отношение на техните капиталови качества, по специално във връзка с абсорбиране на загубата. Инструменти, които не се класират *pari passu* с обикновените акции по време на ликвидация или които не

⁽¹⁾ Становище от 24 март 2009 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

⁽²⁾ ОВ С 93, 22.4.2009 г., стр. 3.

⁽³⁾ Становище на Европейския парламент от 6 май 2009 г. (все още непубликувано в Официален вестник) и решение на Съвета 27 юли 2009 г.

⁽⁴⁾ ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ ОВ L 372, 31.12.1986 г., стр. 1.

- покриват загубите *pari passu* с обикновените акции на основата на принципа на действащото предприятие, следва да се включват в категорията на хибридни капиталови инструменти, посочени в член 57, буква ва) от Директива 2006/48/ЕО.
- (5) За да се избегнат сътресения на пазарите и да се осигури непрекъснатост на всички нива на собствения капитал, е уместно да се предвидят конкретни преходни мерки за новия режим по отношение на капиталовите инструменти. След като се осигури възстановяването, следва да се засили допълнително качеството на първичния собствен капитал. В тази връзка до 31 декември 2011 г. Комисията следва да представи на Европейския парламент и на Съвета доклад заедно с всички подходящи предложения.
- (6) С оглед укрепване на рамката на Общността за управление при кризи е изключително важно компетентните органи ефективно да координират действията си с други компетентни органи, а при необходимост — и с централните банки, включително с цел редуциране на системния риск. С оглед засилване на ефикасността на разумния надзор на консолидирана основа над банкови групи, дейностите по надзора следва да бъдат координирани по-ефективно. Необходимо е, следователно, да бъдат създадени колегии от надзорници. Създаването на колегии от надзорници не следва да засяга правата и отговорностите на компетентните органи съгласно Директива 2006/48/ЕО. Създаването им следва да представлява инструмент за по-добра координация, чрез който компетентните органи да постигат съгласие по ключовите надзорни задачи. Колегиите от надзорници следва да улесняват провеждането на текущ надзор и овладяването на извънредни ситуации. Консолидиращият надзорник следва да може, в сътрудничество с останалите членове на колегията, да реши да организира срещи или дейности, които не представляват всеобщ интерес, и следователно да определи както счете за уместно участието в тях.
- (7) Мандатът на компетентните органи следва да отчита по подходящ начин общностното измерение на проблема. Затова компетентните органи следва надлежно да отчетат последиците от решенията си върху стабилността на финансовите системи във всички останали заинтересовани държави-членки. При спазване на разпоредбите на националното законодателство този принцип следва да се разбира като широка цел за укрепване на финансовата стабилност в Европейския съюз и не следва да създава за компетентните органи правно задължение за постигане на конкретен резултат.
- (8) Компетентните органи следва да могат да участват в колегии, създадени за надзор на кредитни институции, чието предприятие майка е установено в трета държава. Комитетът на европейските банкови надзорници следва да предостави, при необходимост, насоки и препоръки, за да ускори сближаването на надзорните практики в съответствие с Директива 2006/48/ЕО. С цел да се избегнат непоследователност и регулаторен арбитраж, които могат да бъдат предизвикани от разликите в подхода и правилата, прилагани от различните колегии, както и от упражняването на право на преценка от страна на държавите-членки, Комитетът на европейските банкови надзорници следва да разработва процедурите и правилата, съгласно които колегиите осъществяват дейността си.
- (9) Член 129, параграф 3 от Директива 2006/48/ЕО не следва да изменя разпределението на отговорностите между компетентните органи за надзор на консолидирана, подконсолидирана и индивидуална основа.
- (10) Недостатъчно добрият обмен на информация между компетентните органи на държавата по произход и приемащата държава може да окаже неблагоприятно влияние върху финансовата стабилност в приемащите държави-членки. Следователно е уместно да бъде засилено правото на надзорниците в приемащата държава да получат информация, в частност в условията на криза, засягаща значими клонове. За тази цел следва да се даде определение на понятието за значими клонове. Компетентните органи следва да предават ключовата за изпълнението на задачите на централните банки и финансовите министерства информация, отнасяща се до финансовите кризи и редуциране на системния риск.
- (11) Действащата надзорна уредба следва да подлежи на допълнително развитие. Колегиите от надзорници са нова и значима стъпка напред към рационализиране на сътрудничеството и сближаване на надзорните практики в ЕС.
- (12) Сътрудничеството чрез колегии между надзорните органи, които се занимават с групи, холдингови дружества и техните дъщерни предприятия и клонове, представлява етап в развитието, насочен към допълнително регулаторно сближаване и интеграция в областта на надзора. Доверието между надзорниците и зачитането на съответните им отговорности са от съществено значение. В случай на спор между членове на дадена колегия във връзка с тези различни отговорности съществено значение имат обективните и независими съвети, медиацията и механизмите за разрешаване на спорове на общностно равнище.
- (13) Кризата на международните финансови пазари показва, че е целесъобразно да се разгледа по-задълбочено необходимостта от реформа на модела за регулиране и надзор на финансовия сектор на Европейския съюз.
- (14) В съобщение от 29 октомври 2008 г., озаглавено „От финансова криза към възстановяване: европейска рамка за действие“, Комисията обяви, че е създавала група от експерти под председателството на г-н Жак дьо Ларозиер (групата дьо Ларозиер), която ще разгледа организацията на европейските финансови институции с цел осигуряване на надеждност, добро функциониране на пазарите и по-тясно европейско сътрудничество по отношение на надзора за финансова стабилност, механизъм за ранно предупреждение и управление на кризи, включително управление на презгранични и междусекторни рискове, както и ще разгледа сътрудничеството между Европейския съюз и други важни субекти с цел запазване на финансовата стабилност в световен мащаб.

- (15) С цел да се постигне необходимото равнище на сближаване на надзорните практики и сътрудничество на равнището на Европейския съюз и да се укрепи устойчивостта на финансовата система, са изключително необходими допълнителни мащабни реформи на модела за регулиране и надзор на финансовия сектор на Европейския съюз, които следва да се предприемат в кратки срокове от Комисията, като се отчетат надлежно заключенията, представени от групата дьо Ларозиер на 25 февруари 2009 г.
- (16) До 31 декември 2009 г. Комисията следва да представи доклад на Европейския парламент и на Съвета и да предложи подходящи законодателни мерки, необходими за преодоляване на установените недостатъци по отношение на разпоредбите за допълнителна интеграция в областта на надзора, като отчита необходимостта от постигане на по-значима роля на системата за надзор на равнището на Европейския съюз не по-късно от 31 декември 2011 г.
- (17) Твърде голямата концентрация на експозиции към един клиент или към група от свързани клиенти може да доведе до неприемлив риск от загуби. Такава ситуация може да бъде счнета за неблагоприятна за платежоспособността на кредитната институция. Следователно наблюдението и контролът върху големите експозиции на кредитната институция следва да са неразделна част от надзора над нея.
- (18) Действащият режим по отношение на големите експозиции датира от 1992 г. Следователно съществуващите изисквания по отношение на големите експозиции, предвидени в Директива 2006/48/ЕО и Директива 2006/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно капиталовата адекватност на кредитните институции ⁽¹⁾, следва да бъдат преразгледани.
- (19) Предвид факта, че кредитните институции на вътрешния пазар пряко се конкурират помежду си, основните правила за наблюдение и контрол върху големите експозиции на тези институции следва да бъдат допълнително хармонизирани. По отношение на големите експозиции следва да се намалят възможностите за избор на държавите-членки, за да се намали административната тежест за кредитните институции.
- (20) При определяне дали съществуват групи свързани клиенти и съответно — експозиции, съставляващи едно цяло от гледна точка на поемания риск, е важно да се отчетат и рисковете, породени от общ източник на значително финансиране, предоставено от самата кредитна институция или инвестиционно дружество, нейната/неговата финансова група или свързани лица.
- (21) Въпреки че е желателно изчисляването на размера на експозицията да се основава на използваното за целите на изискванията за минимален собствен капитал, е уместно да се приемат правила за наблюдение на големите експозиции, без да се прилага претегляне на риска или неговите степени. Освен това прилаганите механизми за редуциране на кредитния риск в рамките на режима по отношение на платежоспособността бяха създадени въз основа на предположението, че кредитният риск е добре диверсифициран. При големите експозиции, свързани с риск от концентрация, основан на едно поето задължение, кредитният риск не е диверсифициран. Ефектът от тези механизми следва в такъв случай да бъде предмет на разумни предпазни мерки. В тази връзка е необходимо за целите на големите експозиции да се предвиди ефективно възстановяване на кредитната защита.
- (22) Предвид факта, че загуба от експозиция към кредитна институция или инвестиционен посредник може да бъде толкова сериозна, колкото и загуба от всяка друга експозиция, такива експозиции следва да бъдат третираны и отчитани по същия начин като всички останали. Въпреки това беше въведено алтернативно количествено ограничение за намаляване на непропорционалното въздействие на този подход върху по-малки институции. Освен това по-краткосрочните експозиции, свързани с парични преводи, включително изпълнението на платежни услуги, клиринг, сетълмент и попечителски услуги за клиенти, подлежат на освобождаване, за да се улесни гладкото функциониране на финансовите пазари и на свързаната инфраструктура. Тези услуги покриват например изпълнението на парични клирингови операции и сетълмент и подобни дейности с цел улесняване на сетълмента. Свързаните експозиции включват експозиции, които могат да не са предвидими и следователно не могат да бъдат напълно контролирани от кредитната институция, *inter alia*, баланси по сметки по междубанкови операции, които са резултат от плащания на клиенти, включително удържани или начислени такси и лихви, и други плащания по услуги за клиенти, както и предоставени или получени обезпечения.
- (23) Разпоредбите, свързани с агенциите за външна кредитна оценка (АВКО) съгласно Директива 2006/48/ЕО, следва да са в съответствие с Регламент (ЕО) № 1060/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно агенциите за кредитен рейтинг ⁽²⁾. По-специално Комитетът на европейските банкови надзорници следва да направи преглед на своите насоки за признаване на АВКО, за да се избегне повторение на работата и да се намали тежестта на процеса на признаване в случаите, когато АВКО се регистрира като агенция за кредитен рейтинг на общностно равнище.
- (24) Важно е да се премахне несъответствието между интересите на дружествата, които преобразуват заемите в ценни книжа и други финансови инструменти (инициатори или спонсори), които могат да бъдат търгувани, и дружествата, които инвестират в тези ценни книжа или инструменти (инвеститори). Също така е важно наличието на съответствие между интересите на инициатора или спонсора и интересите на инвеститорите. За тази цел инициаторът или спонсорът следва да запазва значителен интерес в базовите активи. Необходимо е, следователно, инициаторите или спонсорите да запазят експозиция към риска, свързан с въпросните заеми. Като цяло транзакциите за секюритизация не следва да се структурират по начин, който да избягва прилагането на изискването за запазване, по-специално чрез такси или премии, или чрез двете. Такова запазване следва да бъде приложимо във всички случаи, когато е налице секюритизация с икономическа същност съгласно определението в

⁽¹⁾ ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 201.

⁽²⁾ Вж. стр. 1 от настоящия брой на Официален вестник.

- Директива 2006/48/ЕО, независимо от правните структури или инструменти, които се използват за постигане на тази икономическа същност. По-специално когато кредитният риск се прехвърля чрез секюритизация, инвеститорите следва да вземат решенията си едва след като проведат комплексна проверка, за което се нуждаят от подходяща информация относно секюритизациите.
- (25) Мерките за преодоляване на възможното несъответствие между тези структури следва да бъдат последователни и съгласувани във всички приложими разпоредби във финансовата област. Комисията следва да представи съответните законодателни предложения с цел да гарантира тази последователност и съгласуваност. Изискването за запазване не следва да се прилага многократно. За всяка секюритизация е достатъчно инициаторът, спонсорът или първоначалният кредитор да е длъжен да изпълни изискването. Също така, когато транзакциите за секюритизация обхващат други секюритизации като базови, изискването за запазване следва да се прилага само спрямо секюритизацията, по отношение на която се инвестира. Изискването за запазване не следва да се прилага по отношение на закупените вземания, ако възникват в резултат на корпоративна дейност, когато се прехвърлят или продават на по-ниска цена с цел финансиране на тази дейност. Компетентните органи следва да прилагат претегляне на риска във връзка с неизпълнението на задължението за комплексна проверка и на задълженията за управление на риска във връзка със секюритизация за немаловажни нарушения на политиките и процедурите, които се отнасят за анализа на базовите рискове.
- (26) В Декларацията относно укрепване на финансовата система от 2 април 2009 г. лидерите на държавите от Г-20 поискаха от Базелския комитет за банков надзор и съответните органи да разгледат до 2010 г. изискванията за комплексна проверка и количественото запазване във връзка със секюритизация. С оглед на това международно развитие и с цел по най-добрия начин да се намалят системните рискове, породени на секюритизационните пазари, Комисията следва да реши преди края на 2009 г. и след като се консултира с Комитета на европейските банкови надзорници, дали следва да се предложи увеличаване на изискването за запазване и дали методите за изчисление на изискването за запазване спомагат за постигане на целта за по-голямо съответствие между интересите на инициаторите, спонсорите и инвеститорите.
- (27) Следва да се провежда комплексна проверка, за да се оценяват правилно рисковете от секюритизационни експозиции както за банковия портфейл, така и извън него. Освен това е необходимо задълженията за комплексна проверка да бъдат пропорционални. Процедурите за комплексна проверка следва да допринасят за изграждане на по-голямо доверие между инициаторите, спонсорите и инвеститорите. Следователно е желателно съответната информация относно процедурите за комплексна проверка да бъде надлежно оповестена.
- (28) Държавите-членки следва да гарантират, че компетентните органи имат достатъчно персонал и ресурси за спазване на своите надзорни задължения съгласно Директива 2006/48/ЕО, както и че служителите, участващи в надзора на кредитните институции съгласно посочената директива, притежават необходимите знания и опит за изпълнение на възложените им задължения.
- (29) Приложение III към Директива 2006/48/ЕО следва да бъде адаптирано с цел изясняване на някои разпоредби с оглед постигане на по-голямо сближаване на надзорните практики.
- (30) Развитието на пазара в последно време изведе на преден план обстоятелството, че управлението на свързания с ликвидността риск е ключово условие за стабилността на кредитните институции и техните клонове. За привеждането в съответствие на разпоредбите от приложения V и XI към Директива 2006/48/ЕО с работата на Комитета на европейските банкови надзорници и Базелския комитет за банков надзор е необходимо да бъдат засилени установените в тези приложения критерии.
- (31) Мерките, необходими за изпълнението на Директива 2006/48/ЕО, следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽¹⁾.
- (32) По-специално на Комисията следва да бъдат предоставени правомощия за изменение на приложение III към Директива 2006/48/ЕО, за да може да взема предвид развитието на финансовите пазари, счетоводните стандарти или изисквания, които отчитат общностното законодателство, или във връзка със сближаването на надзорните практики. Тъй като тези мерки са от общ характер и са предназначени да изменят несъществени елементи на Директива 2006/48/ЕО, те трябва да бъдат приети в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО.
- (33) Финансовата криза показва необходимостта от по-добро проучване и отговор на макропруденциалните проблеми, които са общи за макроикономическата политика и уредбата на финансовата система. Това включва необходимостта от разглеждане на мерки, които намаляват колебанията на икономическия цикъл, включително необходимостта кредитните институции да изграждат по време на подем силни антициклични буфери, които да бъдат използвани при спад, които мерки може да включват възможността за създаване на допълнителни резерви, „динамично провизиране“ и възможността за намаляване на капиталовите буфери при спад, като по този начин се осигурява адекватна наличност на капитал по време на целия цикъл; логиката на изчисляване на капиталовите изисквания, предвидени в Директива 2006/48/ЕО; допълнителни мерки за осигуряване на риска изисквания за кредитните институции, с цел да се спомогне ограничаването на натрупването на „ефекта на лоста“ в банковата система.

⁽¹⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

- (34) Следователно до 31 декември 2009 г. Комисията следва да направи преглед на Директива 2006/48/ЕО като цяло предвид тези въпроси и да представи на Европейския парламент и на Съвета доклад заедно с всички подходящи предложения.
- (35) С цел да осигури финансова стабилност Комисията следва да направи преглед и да представи доклад относно мерки за увеличаване на прозрачността на извънборсовите пазари, за редуциране на рисковете, свързани с контрагента, и като цяло за редуциране на общите рискове, като например от клиринг на суаповете за кредитно неизпълнение чрез централни контрагенти. Следва да се насърчава създаването и развитието на централни контрагенти в ЕС, за които се прилагат високи оперативни и разумни стандарти и които подлежат на ефективен надзор. Комисията следва да представи доклада си на Европейския парламент и на Съвета заедно с всички подходящи предложения, като вземе предвид, по целесъобразност, паралелните инициативи на световно равнище.
- (36) Комисията следва да направи преглед и да представи доклад относно прилагането на член 113, параграф 4 от Директива 2006/48/ЕО, включително и относно въпроса дали предвиждането на изключения следва да зависи от преценка на национално равнище. Комисията следва да представи този доклад на Европейския парламент и на Съвета заедно с всички подходящи предложения. Изключенията и възможностите за избор следва да отпаднат, когато не е налице необходимост от тяхното запазване с оглед постигането на единен набор от последователни правила в цялата Общност.
- (37) При оценката на риска следва да бъдат отчетени специфичните характеристики на микрокредитирането и следва да се насърчава развитието на микрокредитиране. Освен това, като се има предвид слабото развитие на микрокредитирането, следва да се насърчава разработването на подходящи системи за рейтинг, включително разработването на стандартни системи за рейтинг, приспособени към рисковете на микрокредитирането. Държавите-членки следва да се стремят да гарантират пропорционалност на разумното регулиране и надзор над микрокредитирането на национално равнище.
- (38) Тъй като целите на настоящата директива, а именно въвеждането на правила относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитните институции и техния разумен надзор, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки, тъй като това налага хармонизиране на множество различни правила, съществуващи в правните системи на държавите-членки, и следователно могат да бъдат по-добре постигнати на общностно равнище, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, посочен в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.
- (39) В съответствие с точка 34 от Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество⁽¹⁾ държавите-членки се насърчават да изготвят, за себе си и в интерес на Общността, собствени таблици, които, доколкото е възможно, да илюстрират съответствието между настоящата директива и мерките за нейното транспониране и да ги направят обществено достояние.
- (40) Директиви 2006/48/ЕО, 2006/49/ЕО и 2007/64/ЕО⁽²⁾ следва да бъдат съответно изменени,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения на Директива 2006/48/ЕО

Директива 2006/48/ЕО се изменя, както следва:

1. Член 3, параграф 1 се изменя, както следва:

а) в първа алинея уводната част се заменя със следното:

„1. Една или повече кредитни институции, разположени в една и съща държава-членка, които са постоянни филиали на централен орган, който извършва надзор над тях и е установен в същата държава-членка, могат да бъдат освободени от изискванията на член 7 и член 11, параграф 1, при условие че в националното законодателство е предвидено, че:“;

б) втора и трета алинея се заличават.

2. Член 4 се изменя, както следва:

а) точка 6 се заменя със следното:

„6. „институции“ за целите на дял V, глава 2, раздели 2, 3 и 5 означава институции по смисъла на член 3, параграф 1, буква в) от Директива 2006/49/ЕО;“

б) в точка 45 буква б) се заменя със следното:

„б) две или повече физически или юридически лица, между които няма взаимоотношение на контрол, както е описано в буква а), но които трябва да се разглеждат като представляващи един общ риск, тъй като са взаимосвързани, така че ако едно от тях има финансови проблеми, по-специално при финансиране или погасяване на задълженията си, другото или всички останали лица вероятно също така ще имат затруднения при финансиране или погасяване на задълженията си.“;

⁽¹⁾ ОВ С 321, 31.12.2003 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 319, 5.12.2007 г., стр. 1.

в) добавя се следната точка:

„48. „консолидиращ надзорник“ е компетентният орган, който отговаря за упражняването на надзор на консолидирана основа на кредитни институции майки в ЕС, както и на кредитни институции, контролирани от финансови холдингови дружества майки в ЕС.“

3. В член 40 се добавя следният параграф:

„3. При изпълнение на общите си задължения компетентните органи в дадена държава-членка отчитат надлежно възможното въздействие на своите решения върху стабилността на финансовите системи във всички останали заинтересовани държави-членки, и по-специално при извънредни ситуации, въз основа на наличната информация в съответния момент.“

4. Вмъкват се следните членове:

„Член 42а

1. Компетентните органи в дадена приемаща държава-членка могат да поискат от консолидиращия надзорник — в случай че е приложим член 129, параграф 1, или от компетентните органи в държавата-членка по произход, определен клон на кредитна институция да бъде считан за значим.

В искането се посочват причините за определяне на клона като значим, като се отделя особено внимание на следното:

- а) дали пазарният дял на депозитите на съответния клон на кредитна институция в приемащата държава-членка надвишава 2 %;
- б) възможното въздействие при спиране или прекратяване дейността на кредитната институция върху пазарната ликвидност, платежните системи и системите за клиринг и сетълмент в приемащата държава-членка; и
- в) размера и значението на съответния клон, изразени в брой клиенти, в контекста на банковата или финансовата система на приемащата държава-членка.

Компетентните органи в държавата-членка по произход и в приемащата държава-членка, както и консолидиращият надзорник — в случай че е приложим член 129, параграф 1, полагат всички възможни усилия за постигането на съвместно решение за определяне на даден клон като значим.

Ако в срок до два месеца от получаването на искането съгласно първа алинея не бъде взето съвместно решение, компетентните органи в приемаща държава-членка вземат своето решение за това дали съответният клон е значим в рамките на допълнителен срок от два месеца. При вземането на решение компетентните органи на

приемашата държава-членка отчитат всички изразени от консолидиращия надзорник или от компетентните органи в държавата-членка по произход мнения и резерви.

Посочените в трета и четвърта алинея решения се оформят в документ, съдържащ пълните мотиви за решението, предават се на съответните компетентни органи, признават се за определящи и се прилагат от компетентните органи в съответните държави-членки.

Определянето на даден клон за значим не засяга правата и отговорностите на компетентните органи, предвидени в настоящата директива.

2. Компетентните органи в държавата-членка по произход предоставят на компетентните органи в приемащата държава-членка, в която е установен значим клон, информацията, посочена в член 132, параграф 1, букви в) и г), и изпълняват задачите, посочени в член 129, параграф 1, буква в), в сътрудничество с компетентните органи в приемащата държава-членка.

Ако даден компетентен орган в държавата-членка по произход узнае за извънредна ситуация в рамките на кредитна институция, както е посочено в член 130, параграф 1, той възможно най-бързо информира за това органите, посочени в член 49, четвърта алинея и в член 50.

3. Когато член 131а не е приложим, компетентните органи, които упражняват надзор над кредитна институция със значими клонове в други държави-членки, създават и председателстват колегия от надзорници с цел улесняване на сътрудничеството съгласно параграф 2 от настоящия член и член 42. Създаването и работата на колегията се основават на писмени правила, определени от компетентния орган на държавата членка по произход след консултация със заинтересованите компетентни органи. Компетентният орган в държавата-членка по произход решава кои компетентни органи да участват в дадено заседание или дейност на колегията.

Решението на компетентния орган в държавата-членка по произход отчита значението за тези органи на надзорната дейност, която предстои да бъде планирана или координирана, по-специално възможното въздействие върху стабилността на финансовата система в съответните държави-членки, както е посочено в член 40, параграф 3, и задълженията, посочени в параграф 2 от настоящия член.

Компетентният орган в държавата-членка по произход предварително предоставя на всички членове на колегията цялата информация относно организирането на тези заседания, основните въпроси за обсъждане и дейностите, които предстои да се разглеждат. Компетентният орган в държавата-членка по произход предоставя своевременно на всички членове на колегията и цялата информация във връзка с предриетите на тези заседания действия или мерки.

Член 42б

1. При изпълнение на задълженията си компетентните органи отчитат сближаването по отношение на надзорните механизми и практики при прилагането на законовите и подзаконовите актове, както и административните изисквания, приети съгласно настоящата директива. За тази цел държавите-членки гарантират, че:

- а) компетентните органи участват в дейността на Комитета на европейските банкови надзорници;
- б) компетентните органи следват насоките, препоръките, стандартите и други мерки, приети от Комитета на европейските банкови надзорници, като — ако не го правят — посочват мотивите за това;
- в) националните правомощия, предоставени на компетентните органи, не възпрепятстват изпълнението на задълженията им като членове на Комитета на европейските банкови надзорници или съгласно настоящата директива.

2. От 1 януари 2011 г. Комитетът на европейските банкови надзорници ежегодно представя на Европейския парламент, Съвета и Комисията доклад за осъществения напредък по отношение сближаването в областта на надзора.“

5. Член 49 се изменя, както следва:

- а) в първа алинея буква а) се заменя със следното:

„а) централните банки от Европейската система на централните банки и другите органи със сходна функция в качеството им на институции, провеждаща парична политика, когато тази информация е необходима за изпълнението на техните съответни законоустановени задачи, включително провеждането на парична политика и свързаното осигуряване на ликвидност, надзор над платежните системи, системите за клиринг и сетълмент, както и поддържането на стабилността на финансовата система.“;

- б) добавя се следната алинея:

„При извънредна ситуация по смисъла на член 130, параграф 1 държавите-членки разрешават на компетентните органи да предоставят информация на централните банки от Европейската система на централните банки, когато тази информация е необходима за изпълнението на техните съответни нормативно установени задачи, включително провеждането на парична политика и свързаното осигуряване на ликвидност, надзора над платежните системи, системите за клиринг и сетълмент, както и поддържането на стабилността на финансовата система.“

6. В член 50 се добавя следната алинея:

„При извънредна ситуация по смисъла на член 130, параграф 1 държавите-членки позволяват на компетентните органи да оповестят информация, която е от значение, на посочените в първа алинея от настоящия член учреждения във всички заинтересовани държави-членки.“

7. Член 57 се изменя, както следва:

- а) буква а) се заменя със следното:

„а) капитала по смисъла на член 22 от Директива 86/635/ЕИО, доколкото същият е бил внесен, плюс сметките за премиини резерви, напълно покрива загубите, възникнали при обичайната дейност, и при несъстоятелност или ликвидация има ред след всички останали вземания;“

- б) добавя се следната буква:

„ва) други инструменти освен посочените в буква а), които отговарят на условията, посочени в член 63, параграф 2, букви а), в), г) и д) и член 63а;“

- в) третата алинея се заменя със следното:

„За целите на буква б) държавите-членки позволяват включване на междинни печалби или на годишните печалби, преди да е взето официално решение, ако тези печалби са били потвърдени от лицата, отговорни за одитиране на сметките, и ако е доказано по удовлетворителен за компетентните органи начин, че техният размер е бил определен в съответствие с принципите на Директива 86/635/ЕИО и в него не са включени предвидимите отчисления или дивиденди.“

8. В член 61 първата алинея се заменя със следното:

„Понятието за собствен капитал, определено в член 57, букви а) — з), включва максималния брой позиции и суми. Държавите-членки могат да решат дали да използват тези позиции, както и дали да приспадат други позиции, освен изброените в член 57, букви и) — с).“

9. В член 63, параграф 2 се добавя следната алинея:

„По отношение на инструментите, посочени в член 57, буква ва), се спазват изискванията на букви а), в), г) и д) от настоящия член.“

10. Въмква се следният член:

„Член 63а

1. По отношение на инструментите, посочени в член 57, буква ва), се спазват изискванията на параграфи 2—5 от настоящия член.

2. Инструментите нямат определен падеж или първоначалният им падеж е след повече от 30 години. Инструментите може да съдържат една или повече опции за закупуване по преценка на емитента, но не подлежат на обратно изкупуване, преди да са изтекли пет години от датата на емисията. Ако разпоредбите, уреждащи инструментите без определен падеж, предвиждат умерен, определен от компетентните органи стимул за обратното им изкупуване от кредитната институция, този стимул не може да възниква преди изтичането на десет години от датата на емисията. Разпоредбите, уреждащи инструментите с определен падеж, не могат да разрешават никакви стимули за обратно изкупуване на дата, различна от датата на падежа.

Инструментите с определен или без определен падеж могат да бъдат изплатени или изкупени обратно само след предварително съгласие на компетентните органи. Компетентните органи могат да разрешат това, при условие че искането е направено по инициатива на кредитната институция, като финансовото състояние и платежоспособността ѝ не са неоснователно засегнати. Компетентните органи могат да изискат от институциите заменянето на инструментите с елементи от същото или по-добро качество, посочени в член 57, буква а) или ва).

Компетентните органи изискват спиране на обратното изкупуване на инструменти с определен падеж, ако кредитната институция не спазва капиталовите изисквания, посочени в член 75, и могат да изискват такова спиране по друго време на основания, свързани с финансовото състояние и платежоспособността на кредитните институции.

Компетентните органи могат да разрешат по всяко време предсрочното обратно изкупуване на инструменти с определен или с неопределен падеж при изменение в приложимото данъчно третиране или регулаторна класификация на такива инструменти, което не е било предвидено към датата на емисията.

3. Разпоредбите, уреждащи инструмента, допускат кредитната институция при необходимост да прекрати изплащането на лихви или дивиденди за неопределен срок, на некумулятивна основа.

Въпреки това кредитната институция прекратява такива плащания, ако не спазва капиталовите изисквания, предвидени в член 75.

Компетентните органи могат да изискат прекратяването на такива плащания в зависимост от финансовото състояние и платежоспособността на кредитната институция. Всяко такова прекратяване не засяга правото на кредитната институция да замени изплащането на лихви или дивидент с плащане под формата на инструмент, посочен в член 57, буква а), при условие че този механизъм ѝ позволява да запази финансовите си ресурси. По отношение на такава замяна може да се прилагат специални условия, определени от компетентните органи.

4. Разпоредбите, уреждащи инструмента, предвиждат главницата и неизплатените лихви или дивиденди да бъдат в размер, който позволява да се покрият загубите и да не възпрепятстват рекапитализирането на кредитната институция посредством подходящи механизми, разработени от Комитета на европейските банкови надзорници съгласно параграф 6.

5. При несъстоятелност или ликвидация на кредитната институция инструментите са с ред след този на позициите, посочени в член 63, параграф 2.

6. Комитетът на европейските банкови надзорници разработва насоки за засилване на сближаването на надзорните практики по отношение на инструментите, посочени в параграф 1 от настоящия член и в член 57, буква а), и следи за тяхното прилагане. До 31 декември 2011 г. Комисията прави преглед на прилагането на настоящия член и представя на Европейския парламент и на Съвета доклад в тази връзка заедно с подходящи предложения за гарантиране на качеството на собствения капитал.“

11. В член 65, параграф 1 буква а) се заменя със следното:

„а) всяко малцинствено участие по смисъла на член 21 от Директива 83/349/ЕИО, когато се използва методът на глобална интеграция. Инструментите, посочени в член 57, буква ва), които дават право на малцинствено участие, трябва да отговарят на изискванията на член 63, параграф 2, букви а), в), г) и д) и членове 63а и 66;“.

12. Член 66 се изменя, както следва:

а) параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. За позициите, посочени в член 57, букви г)—з), се прилагат следните лимити:

а) общата сума на позициите, посочени в член 57, букви г)—з), не може да превишава максималния размер от 100 % от позициите по букви а)—ва), минус букви и), й) и к) от посочения член; и

б) общата сума на позициите, посочени в член 57, букви ж) и з), не може да превишава максималния размер от 50 % от позициите по букви а)—ва), минус букви и), й) и к) от посочения член.

1а. Независимо от параграф 1 от настоящия член, по отношение на общата сума на позициите по член 57, буква ва) се прилагат следните лимити:

а) инструментите, които трябва да бъдат конвертирани при извънредни ситуации и могат да бъдат конвертирани по инициатива на компетентните органи по всяко време на основания, свързани с финансовото състояние и платежоспособността на емитента, в позиции, посочени в член 57, буква а), при предварително определени граници, не могат общо да надвишават максималния размер от 50 % от позициите по член 57, букви а)—ва), минус букви и), й) и к) от посочения член;

б) в рамките на лимита, посочен в буква а) от настоящия параграф, всички останали инструменти не могат да надвишават максималния размер от 35 % от позициите по член 57, букви а)—ва), минус букви и), й) и к) от посочения член;

в) в рамките на лимитите, посочени в букви а) и б) от настоящия параграф, инструментите с определен падеж, както и инструментите, разпоредбите относно които предвиждат стимул за обратно изкупуване от страна на кредитната институция, не могат да надвишават максималния размер от 15 % от позициите по член 57, букви а)—ва), минус букви и), й) и к) от посочения член.

г) по отношение на сумата на позициите, надвишаващи посочените в букви а), б) и в) лимити, се прилага предвиденият в параграф 1 от настоящия член лимит.

2. Общата сума на позициите, посочени в член 57, букви л)–с), се изважда наполовина от общата сума на позициите, посочени в член 57, букви а)–ва), минус букви и), й) и к) от посочения член, и наполовина от общата сума на позициите, посочени в букви г)–з) от същия член, след прилагането на лимитите, предвидени в параграф 1 от настоящия член. Доколкото тази половина от общата сума на позициите в член 57, букви л)–с) надвишава общата сума на позициите в член 57, букви г)–з), разликата се приспада от общата сума на позициите в член 57, букви а)–ва), минус букви и), й) и к) от посочения член. Позициите, посочени в член 57, буква с), не се приспадат, ако са включени в изчисленията на размера на рисково претеглените експозиции за целите на член 75, както е посочено в приложение IX, част 4.“;

б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Компетентните органи могат да разрешат на кредитните институции при извънредни ситуации временно да превишават лимитите, предвидени в параграфи 1 и 1а.“

13. В дял V, глава 2, раздел 2, подраздел 2 заглавието „Изчисляване на изискванията“ се заменя с „Изисквания за изчисляване и отчетност“.

14. В член 74, параграф 2 след първа алинея се вмъква следната алинея:

„За целите на оповестяването на тези изчисления от кредитните институции от 31 декември 2012 г. компетентните органи прилагат единни формати, честота и дати на докладване. За улесняване на този процес Комитетът на европейските банкови надзорници разработва насоки с цел въвеждане на единен формат за отчетност в рамките на Общността преди 1 януари 2012 г. Форматите на докладване са пропорционални на естеството, мащаба и сложността на дейността на кредитните институции.“

15. Член 81, параграф 2 се заменя със следното:

„2. Компетентните органи признават дадена АВКО за приемлива за целите на член 80, само ако са се уверили, че нейната методика за оценка съответства на изискванията за обективност, независимост, непрекъснат преглед и прозрачност и че получените кредитни оценки отговарят на изискванията за достоверност и прозрачност. За тези цели компетентните органи вземат предвид техническите критерии, посочени в приложение VI, част 2. Когато дадена АВКО е регистрирана като агенция за кредитен рейтинг в съответствие с Регламент (ЕО) № 1060/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно агенциите за кредитен рейтинг (*), компетентните органи приемат, че изискванията за обективност, независимост, непрекъснат преглед и прозрачност по отношение на нейната методика за оценка са изпълнени.

(*) ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 1.“

16. Член 87 се изменя, както следва:

а) параграф 11 се заменя със следното:

„11. Когато експозициите под формата на предприятие за колективно инвестиране (ПКИ) отговарят на критериите, предвидени в приложение VI, част 1, точки 77 и 78, и кредитната институция е осведомена за всички базисни експозиции на ПКИ, тя следва да използва тези базисни експозиции, за да изчисли размера на рисково претеглените експозиции и размера на очакваните загуби в съответствие с методите, предвидени в настоящия подраздел. Параграф 12 се прилага за частта базисни експозиции на ПКИ, за които кредитната институция не разполага с информация или не би могла при обичайни обстоятелства да научи. По-специално параграф 12 се прилага, когато използването на базисните експозиции за изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции и размера на очакваните загуби в съответствие с методите, предвидени в настоящия подраздел, би представлявало неоправдана тежест за кредитната институция.

Когато кредитната институция не изпълнява условията за използване на предвидените в настоящия подраздел методи по отношение на базисните експозиции на ПКИ или част от тях, размерът на рисково претеглените експозиции и размерът на очакваните загуби се изчисляват в съответствие със следните подходи:

а) за експозиции, спадащи към посочения в член 86, параграф 1, буква д) клас експозиции — подходът, предвиден в приложение VII, част 1, точки 19—21;

б) за всички други базисни експозиции — подходът, предвиден в членове 78—83, като се прилагат следните изменения:

i) за експозиции, за които се прилага специфично рисково тегло за експозиции без кредитна оценка или със степен на кредитно качество, водеща до най-високото рисково тегло в рамките на определен клас експозиции, рисковото тегло се умножава по коефициент 2, но не може да надвишава 1 250 %;

ii) за всички останали експозиции рисковото тегло се умножава по коефициент 1,1 и е с минимален размер 5 %.

Ако за целите на буква а) кредитната институция не е в състояние да направи разграничение между непублични капиталови инструменти, борсови капиталови инструменти и други капиталови инструменти, тя отнася съответните експозиции в категорията други капиталови експозиции. Без да се засягат разпоредбите на член 154, параграф 6, когато такива експозиции, прибавени към преките експозиции на кредитната институция в този клас експозиции, не са съществени по смисъла на член 89,

параграф 2, може да се прилага член 89, параграф 1, ако компетентните органи са одобрили това.“;

б) в параграф 12 втора алинея се заменя със следното:

„Като вариант на описания в първа алинея метод кредитните институции могат да изчисляват сами или да разчитат на трето лице за изчисляването и отчитането на средните размери на рисково претеглените експозиции, основани на базисните експозиции на ПКИ и изчислени в съответствие с подходите, посочени в параграф 11, букви а) и б), ако точността на изчисленията и отчетите е адекватно осигурена.“

17. В член 89, параграф 1, буква г) уводното изречение се заменя със следното:

„г) експозициите към централните правителства на държавите-членки и към техните регионални и местни власти, както и административни органи, при условие че:“.

18. В член 97 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Компетентните органи признават дадена АВКО за приемлива за целите на параграф 1 от настоящия член, само ако са се уверили, че тя спазва изискванията, предвидени в член 81, като вземат предвид техническите критерии, предвидени в приложение VI, част 2, и че е показала способности в областта на секюритизацията, свидетелство за което може да бъде подчертано доброто приемане на пазара. Когато дадена АВКО е регистрирана като агенция за кредитен рейтинг в съответствие с Регламент (ЕО) № 1060/2009, компетентните органи приемат, че изискванията за обективност, независимост, непрекъснат преглед и прозрачност по отношение на нейната методика за оценка са изпълнени.“

19. Член 106 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Експозициите не включват следното:

- а) в случай на трансакции с чуждестранна валута — експозиции, произтичащи от обичайния сетълмент в рамките на два работни дни след плащането;
- б) в случаите на трансакции за покупка или продажба на ценни книжа — експозициите, произтичащи от обичайния сетълмент в рамките на пет работни дни след плащането или доставката на ценните книжа, в зависимост от това кое от двете настъпва по-рано;
- в) в случаите на извършване на парични преводи, включително изпълнението на платежни услуги, услуги по клиринг и сетълмент във всяка валута и кореспондентски банкови отношения или клиринг на финансови инструменти, услуги по сетълмент и доверителни услуги — забавеното получаване на

средствата, както и другите експозиции, произтичащи от дейността на клиента, чийто падеж е най-късно на следващия работен ден; или

г) в случая на извършване на парични преводи, включително изпълнението на платежни услуги, услуги по клиринг и сетълмент във всяка валута и кореспондентски банкови отношения — експозиции в рамките на един борсов ден към институции, предоставящи тези услуги.

Комитетът на европейските банкови надзорници предоставя насоки с цел засилване на сближаването на надзорните практики при прилагане на изключенията, предвидени в букви в) и г).“;

б) добавя се следният параграф:

„3. За определяне дали съществуват групи свързани клиенти във връзка с експозициите, посочени в член 79, параграф 1, букви м), о) и п), когато е налице експозиция към определени базисни активи, кредитната институция оценява схемата или нейните базисни експозиции, или и двете. За тази цел кредитната институция оценява икономическото естество и възможните рискове, присъщи на структурата на трансакцията.“

20. Член 107 се заменя със следното:

„Член 107

За целите на изчисляване на стойността на експозициите в съответствие с настоящия раздел понятието „кредитна институция“ означава също така всяко частно или публично предприятие, включително неговите клонове, което отговаря на определението за „кредитна институция“ и е лицензирано на трета държава.“

21. Член 110 се заменя със следното:

„Член 110

1. Кредитната институция предоставя на компетентните органи следната информация за всяка голяма експозиция, включително големите експозиции, за които член 111, параграф 1 не се прилага:

- а) самоличността на клиента или групата свързани клиенти, към които институцията има голяма експозиция;
- б) стойността на експозицията преди отчитане на ефекта от редуциране на кредитния риск, когато е приложимо;
- в) вида на кредитната защита с обезпечения или гаранции, когато е приложима;
- г) стойността на експозицията след отчитане на ефекта от редуциране на кредитния риск, изчислен за целите на член 111, параграф 1.

Ако по отношение на кредитната институция се прилагат членове 84—89, на компетентните органи се предоставя информация за нейните 20 най-големи експозиции на консолидирана основа, с изключение на големите експозиции, за които член 111, параграф 1 не се прилага.

2. Държавите-членки изискват информацията да им бъде предоставяна най-малко два пъти годишно. От 31 декември 2012 г. компетентните органи прилагат единни формати, честота и дати на докладване. За улесняване на този процес Комитетът на европейските банкови надзорници разработва насоки за единен формат за докладване, който да бъде въведен в рамките на Общността преди 1 януари 2012 г. Форматите за докладване са пропорционални на естеството, мащаба и сложността на дейността на кредитните институции.

3. Държавите-членки изискват от кредитните институции да анализират, доколкото е възможно, експозициите си към доставчиците на обезпечения, лицата, предоставящи кредитна защита под формата на гаранции и базисни активи съгласно член 106, параграф 3, от гледна точка на евентуална концентрация, и при необходимост да предприемат действия и да уведомят компетентните органи за всички съществени констатации.“

22. Член 111 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. След отчитане на ефекта от редуциране на кредитния риск съгласно членове 112—117 кредитната институция не може да формира към даден клиент или група свързани клиенти експозиция, чиято стойност надвишава 25 % от собствения ѝ капитал.

Когато този клиент е институция или когато група свързани клиенти включва една или повече институции, тази стойност не може да надвишава по-високата от следните две суми: 25 % от собствения капитал на кредитната институция или 150 милиона евро, при условие че сборът на стойностите на експозициите, след отчитане на ефекта от редуциране на кредитния риск съгласно членове 112—117, към всички свързани клиенти, които не са институции, не надвишава 25 % от собствения ѝ капитал.

Ако размерът на 25 % от собствения капитал на кредитната институция не надвишава 150 милиона евро, стойността на експозицията, след отчитане на ефекта от редуциране на кредитния риск съгласно членове 112—117, не може да надвишава разумен лимит предвид собствения капитал на кредитната институция. Този лимит се определя от кредитните институции в съответствие с политиките и процедурите, посочени в точка 7 от приложение V, отнасящи се до справяне със и контрол на риска от концентрация, и не превишава 100 % от собствения капитал на кредитната институция.

Държавите-членки могат да определят лимити под 150 милиона евро, като уведомяват Комисията за това.“

б) параграфи 2 и 3 се заличават;

в) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Кредитната институция спазва във всеки един момент съответния лимит, определен в параграф 1. Ако в изключителен случай експозициите надвишат този лимит, стойността на експозицията незабавно се докладва на компетентните органи, които могат, когато обстоятелствата го изискват, да определят на кредитната институция срок за спазване на лимита.

Когато се прилага сумата от 150 милиона евро, посочена в параграф 1, компетентните органи могат да разрешат, при разглеждане на всеки отделен случай, превишаване на лимита от 100 % от собствения капитал на кредитната институция.“

23. Член 112 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. При спазване на параграф 3 от настоящия член, когато съгласно членове 113—117 е разрешено признаването на кредитната защита с обезпечения или гаранции, това зависи от спазването на изискванията за приемливост и останалите изисквания за минимален капитал, посочени в членове 90—93.“

б) добавя се следният параграф:

„4. За целите на настоящия раздел кредитната институция не отчита обезпечението, посочено в приложение VIII, част 1, точки 20—22, освен ако това не е разрешено съгласно член 115.“

24. Член 113 се изменя, както следва:

а) параграфи 1 и 2 се заличават;

б) параграф 3 се изменя, както следва:

i) уводната част се заменя със следното:

„3. Следните експозиции са освободени от прилагането на член 111, параграф 1“;

ii) букви д) и е) се заменят със следното:

„д) активи, представляващи вземания към регионални или местни органи на държави-членки, когато тези вземания биха получили рисково тегло 0 % съгласно членове 78—83, както и други експозиции към или гарантирани от тези регионални или местни органи, вземанията към които биха получили рисково тегло 0 % съгласно членове 78—83;

- е) експозиции към контрагентите, посочени в член 80, параграф 7 или 8, в случай че те биха получили рисково тегло 0 % съгласно членове 78—83; експозициите, които не отговарят на тези критерии, се третираат като експозиции към трето лице, независимо дали са освободени от изискванията по член 111, параграф 1 или не;
- iii) буква и) се заменя със следното:
- „и) експозициите, породени от неувоени кредитни продукти, които в приложение II са класифицирани като задбалансови позиции с малък риск и при условие че с даден клиент или група свързани клиенти е постигнато споразумение, съгласно което инструментът може да бъде използван, само ако е било установено, че това няма да доведе до надвишаване на приложимия съгласно член 111, параграф 1 лимит.“;
- iv) букви й)—у) се заличават;
- v) трета, четвърта и пета алинея се заличават;
- в) добавя се следният параграф:
- „4. Държавите-членки могат напълно или частично да изключат прилагането на член 111, параграф 1 по отношение на следните експозиции:
- а) облигации с покритие, които са обхванати от разпоредбите на приложение VI, част 1, точки 68, 69 и 70;
- б) активи, съставляващи вземания към регионални или местни органи на държави-членки, когато тези вземания биха получили 20 % рисково тегло съгласно членове 78—83, както и други експозиции към или гарантирани от тези регионални или местни органи, вземанията към които биха получили 20 % рисково тегло съгласно членове 78—83;
- в) независимо от параграф 3, буква е) от настоящия член експозициите, включително дялови участия или други видове участия, на кредитна институция към нейното предприятие майка, към други дъщерни предприятия на това предприятие майка или към нейни собствени дъщерни предприятия, доколкото тези предприятия са обхванати от надзора на консолидирана основа, на който подлежи самата кредитна институция в съответствие с настоящата директива или с равностойни действащи стандарти в трета държава; експозициите, които не отговарят на тези критерии, се третираат като експозиции към трето лице, независимо дали са освободени от изискванията по член 111, параграф 1 или не;
- г) активите, представляващи вземания и други експозиции, включително дялове или други видове участие, към регионални или централни кредитни институции, с които кредитната институция е свързана в мрежа в съответствие със законови или други нормативни разпоредби и които съгласно тези разпоредби отговарят за паричните клирингови операции в рамките на мрежата;
- д) активи, представляващи вземания или други експозиции към кредитни институции на кредитните институции, функциониращи на неконкурентен принцип и предоставящи заеми в рамките на законодателни програми или съгласно собствения си устав за насърчаването на специфични икономически сектори при наличието на някаква форма на правителствен контрол и ограничения върху използването на тези заеми, при условие че съответните експозиции са породени от заемите, които са предоставени на бенефициерите посредством други кредитни институции;
- е) активи, представляващи вземания или други експозиции към институции, при условие че тези експозиции не са включени в собствения капитал на съответните институции, падежът им настъпва не по-късно от следващия работен ден и не са деноминирани в основна търговска валута;
- ж) активи, представляващи вземания към централни банки под формата на задължителни минимални резерви, депозирани в тези централни банки, и които са деноминирани в техните национални валути;
- з) активи, представляващи вземания към централни правителства, които — в изпълнение на законово установените изисквания за ликвидност, са под формата на държавни ценни книжа, деноминирани и финансирани в техните национални валути, при условие че — по преценка на компетентния орган — определената от призната АВКО кредитна оценка на тези централни правителства представлява инвестиционен рейтинг;
- и) 50 % от средно/нискорисковите задбалансови документарни акредитиви и средно/нискорисковите задбалансови неувоени кредитни продукти, посочени в приложение I, и — при съгласие на компетентните органи — 80 % от стойността на гаранциите, различни от гаранции по кредити, които имат правно или регулаторно основание и се предоставят в полза на членовете от взаимни схеми за гарантиране със статут на кредитни институции;
- й) изисквани по закон гаранции в случаите, когато ипотечен кредит, финансиран чрез издаване на ипотечни облигации, се превежда на получателя на ипотечния кредит преди окончателното вписване на ипотека в имотния регистър, при условие че гаранцията не се използва за намаляване на риска при изчисляване на рисково претеглените активи.“
25. Член 114 се изменя, както следва:
- а) параграф 1 се заменя със следното:
- „1. При спазване на параграф 3 от настоящия член, за изчисляването на стойността на експозициите за целите на член 111, параграф 1 кредитната институция може да използва „напълно коригираната стойност на експозицията“, изчислена съгласно членове 90—93, като отчита редуцирането на кредитния риск, корекциите в променливост и несъответствията в падежите (E*);“.

б) параграф 2 се изменя, както следва:

i) първа алинея се заменя със следното:

„При спазване на параграф 3 от настоящия член, на кредитна институция, на която е разрешено да използва собствени оценки на LGD и конверсионни коефициенти за даден клас експозиции съгласно членове 84—89 и която е в състояние да направи по удовлетворителен за компетентните органи начин оценка на ефектите на финансово обезпечение върху техните експозиции отделно от други аспекти от значение за установяването на LGD, се позволява да признава тези ефекти при изчисляване на стойността на експозициите за целите на член 111, параграф 1.“;

ii) четвърта алинея се заменя със следното:

„Кредитните институции, на които е разрешено да използват собствени оценки на LGD и конверсионни коефициенти за даден клас експозиции съгласно членове 84—89, които не изчисляват стойността на своите експозиции, като използват подхода, посочен в първа алинея от настоящия параграф, могат да използват за изчисляване на стойността на експозициите разширения подход за финансово обезпечение или подхода, изложен в член 117, параграф 1, буква б).“;

в) параграф 3 се изменя, както следва:

i) първа алинея се заменя със следното:

„Кредитна институция, на която при изчисляване на стойността на експозициите за целите на член 111, параграф 1 е разрешено да използва разширения подход за финансово обезпечение или подхода, описан в параграф 2 от настоящия член, провежда периодични стрес-тестове на концентрациите на кредитен риск, включително във връзка с реализуемата стойност на всяко прието обезпечение.“;

ii) четвърта алинея се заменя със следното:

„В случай че такъв стрес-тест покаже по-ниска реализуема стойност на приетото обезпечение от тази, която би било разрешено да бъде взета предвид като подходяща при използването на разширения подход за финансово обезпечение или подхода, описан в параграф 2 от настоящия член, стойността на обезпечението, която е разрешено да бъде призната при изчисляването на стойността на експозициите за целите на член 111, параграф 1, се намалява съответно.“;

iii) в пета алинея буква б) се заменя със следното:

„б) политиките и процедурите в случаите, когато стрес-тестовите налагат използването на по-ниска реализуема стойност на обезпечение от взетата предвид при използването на разширения подход за финансово обезпечение или подхода, описан в параграф 2; и“;

г) параграф 4 се заличава.

26. Член 115 се заменя със следното:

„Член 115

1. За целите на настоящия раздел кредитната институция може да редуцира стойността на експозицията до 50 % от стойността на съответния жилищен имот, ако е изпълнено най-малко едно от следните условия:

а) експозицията е обезпечена с ипотека върху жилищен имот или с дялове във финландски жилищностроителни дружества, действащи в съответствие с финландския Закон за жилищностроителните дружества от 1991 г. или последващи законодателни актове със същия характер;

б) експозицията е свързана с лизингова сделка, при която лизингодателят запазва пълно право на собственост върху отдадения на лизинг жилищен имот, докато лизингополучателят не упражни правото си на закупуване.

Стойността на имота се изчислява по удовлетворителен за компетентните органи начин въз основа на разумни стандарти за оценка, установени в закони, подзаконови или административни разпоредби. Оценката се прави най-малко веднъж на всеки три години за жилищни имоти.

Изискванията, посочени в приложение VIII, част 2, точка 8 и в приложение VIII, част 3, точки 62—65, се прилагат за целите на настоящия параграф.

„Жилищен имот“ означава жилище, в което собственикът ще живее или което ще отдаде под наем.

2. За целите на настоящия раздел кредитната институция може да редуцира стойността на експозицията до 50 % от стойността на съответния имот с търговско предназначение, само ако съответните компетентни органи в държавата-членка, в която се намира имотът с търговско предназначение, разрешат следните експозиции да получат рисково тегло 50 % в съответствие с членове 78—83:

а) експозиции, обезпечени с ипотечи върху офиси или други помещения с търговско предназначение или с дялове във финландски жилищностроителни дружества, действащи в съответствие с финландския Закон за жилищностроителните дружества от 1991 г. или последващи законодателни актове със същия характер, по отношение на офиси или други помещения с търговско предназначение; или

б) експозиции, свързани с лизинг на имот, които имат за предмет офиси или други помещения с търговско предназначение.

Стойността на имота се изчислява по удовлетворителен за компетентните органи начин въз основа на разумни стандарти за оценка, установени в закони, подзаконови или административни разпоредби.

Имотът с търговско предназначение трябва да е напълно построен, да е отдаден на лизинг и да е източник на подходящ доход от отдаване под наем.“

27. Член 116 се заличава.

28. Член 117 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Когато експозиция към даден клиент е гарантирана от трето лице или е покрита с издадено от трето лице обезпечение, кредитната институция може:

- а) да третира гарантираната част от експозицията като експозиция към гаранта, а не към клиента, при условие че необезпечената експозиция към гаранта би била със същото или по-ниско рисково тегло като необезпечената експозиция към клиента съгласно членове 78—83;
- б) да третира частта от експозицията, покрита с пазарната стойност на признатото обезпечение, като експозиция към третото лице, а не към клиента, при условие че експозицията е покрита с обезпечение и че необезпечената част на експозицията би била със същото или по-ниско рисково тегло като необезпечената експозиция към клиента съгласно членове 78—83.

Кредитната институция не използва посочения в първа алинея, буква б) подход при несъответствие между падежа на експозицията и този на защитата.

За целите на настоящия раздел кредитната институция може да използва както разширения подход за финансово обезпечение, така и посоченото в първа алинея, буква б) третиране, само когато за целите на член 75, буква а) е разрешено използването както на разширения подход за финансово обезпечение, така и на опростения подход за финансово обезпечение.“;

б) в параграф 2 вводната част се заменя със следното:

„2. Когато кредитната институция прилага параграф 1, буква а):“.

29. Член 119 се заличава.

30. В глава 2 се добавя следният раздел:

„Раздел 7

Експозиция към прехвърлен кредитен риск

Член 122а

1. Кредитна институция, която не действа като инициатор, спонсор или първоначален кредитор, може да поеме кредитния риск от секюризация на позиция в търговския или банковия си портфейл, само ако инициаторът, спонсорът или първоначалният кредитор изрично е оповестил пред кредитната институция, че ще запази постоянно значителен нетен икономически интерес, който във всички случаи е не по-малък от 5 %.

За целите на настоящия член „запазване на нетен икономически интерес“ означава:

- а) запазване на не по-малко от 5 % от номиналната стойност на всеки от траншовете, продадени или прехвърлени на инвеститори;
- б) в случай на секюритизация на револвиращи експозиции — запазване на интереса на инициатора в размер не по-малко от 5 % от номиналната стойност на секюритизираните експозиции;
- в) запазване на произволно избрани експозиции, съответстващи на не по-малко от 5 % от номиналната стойност на секюритизираните експозиции, ако в противен случай тези експозиции биха били секюритизирани при секюритизацията, при условие че броят на потенциално секюритизираните експозиции при иницирането е не по-малък от 100; или
- г) запазване на транша за първа загуба и, при необходимост, на други траншове със същия или по-висок рисков профил от траншовете, прехвърлени или продадени на инвеститори, и чийто падеж не настъпва по-рано от падежа на траншовете, прехвърлени или продадени на инвеститори, така че запазването да се равнява общо на не по-малко от 5 % от номиналната стойност на секюритизираните експозиции.

Нетният икономически интерес се изчислява при иницирането и се поддържа постоянно. Той не подлежи на редуциране на кредитния риск, нито на поемане на къси позиции или друго хеджиране. Нетният икономически интерес се определя по условната стойност на задбалансовите позиции.

За целите на настоящия член „постоянно“ означава, че запазените позиции, интерес или експозиции не се хеджират или продават.

Изискванията за запазване не се прилагат многократно за нито една схема за секюритизация.

2. Когато кредитна институция майка в ЕС или финансов холдинг в ЕС, или някой от нейните/неговите дъщерни предприятия като инициатор или спонсор секюритизира експозиции от няколко кредитни институции, инвестиционни посредници или други финансови институции, включени в обхвата на надзора на консолидирана основа, посоченото в параграф 1 изискване може да бъде изпълнено с оглед на консолидираното състояние на съответната кредитна институция майка в ЕС или на финансовия холдинг в ЕС. Настоящият параграф се прилага, само ако кредитните институции, инвестиционните посредници или финансовите институции, които са създали секюритизираните експозиции, са се ангажирали да се придържат към посочените в параграф 6 изисквания и своевременно предоставят на инициатора или спонсора, както и на кредитната институция майка в ЕС или на финансов холдинг в ЕС информацията, която е необходима за изпълнение на посочените в параграф 7 изисквания.

3. Параграф 1 не се прилага, ако секюритизирани експозиции представляват вземания или условни вземания към или са изцяло, безусловно и неотменяемо гарантирани от:

- а) централни правителства или централни банки;
- б) регионални и местни органи и образувания в публичния сектор на държави-членки;
- в) институции, за които съгласно членове 78—83 е определено рисково тегло, по-малко или равно на 50 %; или
- г) международни банки за развитие.

Параграф 1 не се прилага по отношение на:

- а) сделки, основани на ясен, прозрачен и достъпен индекс, при който базисните референтни единици са идентични с единиците, съставляващи широко търгуван индекс на предприятията или представляващи други търгуемими ценни книжа, различни от секюритизационните позиции; или
- б) синдикирани заеми, изкупени вземания или суапове за кредитно неизпълнение, когато тези инструменти не са използвани за структуриране и/или хеджиране на секюритизация, обхваната от параграф 1.

4. Преди да инвестират и, ако е целесъобразно, след инвестицията, кредитните институции трябва да са в състояние да докажат на компетентните органи за всяка от секюритизационните си позиции, че познават задълбочено и изцяло и са приложили формалните политики и процедури, подходящи за техния търговски и банков портфейл и съобразени с рисковия профил на инвестициите им в секюритизирани позиции, за анализиране и съхраняване на:

- а) информация, оповестена от инициаторите или спонсорите съгласно параграф 1, която посочва нетния икономически интерес, поддържан постоянно от тях в схемата за секюритизация;
- б) рисковите параметри на отделната секюритизационна позиция;
- в) рисковите параметри на базисните експозиции, съставляващи секюритизационната позиция;
- г) репутацията и понесените загуби от страна на инициаторите или спонсорите при предишни секюритизации в съответните базисни класове експозиции;
- д) декларациите и оповестяването от страна на инициаторите или спонсорите, или техните представители или консултанти за проведената от тях комплексна проверка по отношение на секюритизирани експозиции и, където е приложимо — по отношение на качеството на обезпечението на секюритизирани експозиции;
- е) където е приложимо — методологията и концепциите, на които се основава оценката на обезпеченията на секюритизирани експозиции, както и приетите от инициатора или спонсора политики за гарантиране на независимостта на оценителя; както и

ж) всички структурни елементи на схемата за секюритизация, които могат значително да повлияят на представянето на секюритизационната позиция на кредитната институция.

Кредитните институции извършват редовно собствени стрес-тестове, подходящи за техните секюритизационни позиции. За целта кредитните институции могат да използват финансови модели, разработени от АВКО, при условие че при поискване кредитните институции могат да докажат, че преди инвестицията са положили дължимата грижа с цел да проверят точността на съответните допускания при структуриране на моделите, както и да разберат методологията, допусканията и резултатите.

5. Кредитните институции, които не действат като инициатори, спонсори или първоначални кредитори, установяват формални процедури, подходящи за техния търговски и банков портфейл и съобразени с рисковия профил на инвестициите им в секюритизационни позиции, за постоянно и своевременно наблюдение на резултатите на базисните експозиции. Където е уместно, това включва вида експозиция, процентния дял на заемите с просрочие от повече от 30, 60 и 90 дни, нивата на неизпълнение, нивата на предсрочни плащания, заемите, обезпечението по които е предмет на принудително изпълнение, вида обезпечение и дали се владее, както и разпределението на кредитни оценки или другите показатели на качеството на базисните експозиции, отраслова и географска диверсификация, разпределението на съотношенията стойност на заема/стойност на обезпечението в граници, които позволяват да се направи лесно подходящ анализ на чувствителността. Когато самите базисни експозиции представляват секюритизационни позиции, кредитните институции трябва да разполагат с посочената в настоящата алинея информация не само по отношение на базисните траншове на секюритизацията, като например наименованието и кредитното качество на емитента, но и по отношение на характеристиките и представянето на базисните пулове, съставляващи тези траншове на секюритизацията.

Кредитните институции следва да познават задълбочено всички структурни характеристики на транзакцията за секюритизация, които могат значително да повлияят на резултатността на експозициите им по транзакцията, като например договорения план за разпределение на загубите („waterfall“) и свързаните с него гранични нива за разпределяне на загубите, кредитни подобрения, ликвидни улеснения, задействащи механизми, свързани с пазарната стойност, и специфично за конкретната сделка определение за неизпълнение.

Ако изискванията в параграфи 4, 7 и в настоящия параграф не са изпълнени, в каквото и да било конкретно отношение, поради небрежност или бездействие от страна на кредитната институция, държавите-членки гарантират, че компетентните органи налагат пропорционално допълнително рисково тегло от не по-малко от 250 % (но не повече от 1 250 %) от рисковото тегло, което, ако не се прилагаше настоящият параграф, би се прилагало съгласно приложение IX, част 4 по отношение на съответните секюритизационни позиции, и постепенно увеличават рисковото тегло с всяко последващо нарушение на разпоредбите относно провеждането на комплексна проверка. Компетентните органи вземат предвид изключенията по отношение на някои от схемите за секюритизация, предвидени в параграф 3, чрез намаляване на рисковото тегло, което в противен случай би било приложимо съгласно настоящия член по отношение на секюритизация, за която се прилага параграф 3.

6. Кредитните институции спонсори и инициатори прилагат спрямо подлежащите на секюритизация експозиции същите разумни и ясни критерии за кредитиране, определени в съответствие с изискванията на точка 3 от приложение V, каквито прилагат и по отношение на експозициите, които държат в собствения си портфейл. За тази цел кредитните институции спонсори и инициатори прилагат същите процедури за одобрение и при необходимост — за изменение, подновяване и рефинансиране на кредити. Кредитните институции прилагат и същите стандарти на анализ на участията и/или записани емисии секюритизации, които са закупили от трети лица, независимо дали тези участия или записани емисии са в търговския или банковия им портфейл.

Ако не са изпълнени посочените в първа алинея от настоящия параграф изисквания, кредитната институция инициатор не прилага член 95, параграф 1 и тази кредитна институция инициатор няма право да изключва секюритизираните експозиции при изчисляването на капиталовите изисквания съгласно настоящата директива.

7. Кредитните институции спонсори и инициатори предоставят на инвеститорите информация за степента на ангажмента си по параграф 1 за поддръжане на нетен икономически интерес в схемата на секюритизация. Кредитните институции спонсори и инициатори гарантират, че на потенциалните инвеститори се предоставя лесен достъп до всички данни от съществено значение във връзка с кредитното качество и представянето на отделните базисни експозиции, паричните потоци и обезпеченията, предоставени спрямо секюритизационните експозиции, както и необходимата информация за провеждането на всеобхватни и добре документирани стрес-тестове във връзка с паричните потоци и обезпеченията, покриващи базисните експозиции. За тази цел кои са „данните от съществено значение“ се определя към датата на секюритизацията и, ако е целесъобразно поради естеството на секюритизацията — след това.

8. Параграфи 1—7 се прилагат по отношение на нови схеми за секюритизация, емитирани на или след 1 януари 2011 г. Параграфи 1—7 се прилагат след 31 декември 2014 г. по отношение на съществуващите схеми за секюритизация в случай на прибавяне на нови базисни експозиции или тяхната замяна след тази дата. В случай на системна ликвидна криза на пазара компетентните органи могат да решат да спрат прилагането на изискванията, посочени в параграфи 1 и 2.

9. Компетентните органи оповестяват следната информация:

- a) до 31 декември 2010 г. — общите критерии и методологии, приети за преглед на спазването на параграфи 1—7;
- b) без да се засягат разпоредбите, предвидени в глава 1, раздел 2 — обобщено описание на резултатите от надзорния преглед и описание на наложените мерки в случаи на неспазване на параграфи 1—7, констатирани на годишна основа, считано от 31 декември 2011 г.

По отношение на изискването, установено в настоящия параграф, се прилага член 144, втора алинея.

10. Комитетът на европейските банкови надзорници ежегодно представя на Комисията доклад относно спазването на настоящия член от страна на компетентните органи. Комитетът на европейските банкови надзорници разработва насоки за засилване на сближаването на надзорните практики във връзка с настоящия член, включително мерки, предприети в случай на неспазване на задълженията за комплексна проверка и управление на риска.“

31. Член 129 се изменя, както следва:

a) в параграф 1 буква б) се заменя със следното:

„б) в сътрудничество със съответните компетентни органи — планирането и координирането на надзорната дейност в рамките на обичайната дейност, включително във връзка с посочените в членове 123, 124, 136, в глава 5 и в приложение V дейности;

в) планирането и координирането на надзорната дейност в сътрудничество със съответните компетентни органи, а при необходимост — и с централните банки, в подготовката за и по време на извънредни ситуации, включително неблагоприятно развитие на състоянието на кредитните институции или финансовите пазари, като при възможност се използват съществуващите установени канали за връзка за улесняване на управлението на кризи.

Планирането и координирането на надзорната дейност, посочени в буква в), включват изключителните мерки, посочени в член 132, параграф 3, буква б), изготвянето на съвместни оценки, изпълнението на планове за непредвидени обстоятелства и информиране на обществеността.“;

б) добавя се следният параграф:

„3. Консолидиращият надзорник и компетентните органи, отговарящи за надзора над дъщерните предприятия на кредитна институция майка в ЕС или на финансов холдинг в държава-членка на ЕС, полагат всички възможни усилия за постигането на съвместно решение относно прилагането на членове 123 и 124 за определяне на адекватността на консолидирания собствен капитал на дружеството по отношение на финансовото му състояние и рисков профил и на изискуемото ниво на собствения капитал за прилагането на член 136, параграф 2 както към всяко образуване в рамките на банковата група, така и на консолидирана основа.

Съвместното решение следва да се постигне в срок четири месеца от датата, на която консолидиращият орган предоставя на другите съответни компетентни органи доклад, съдържащ оценка на риска на групата, в съответствие с членове 123 и 124. Съвместното решение отчита надлежно и оценката на риска на дъщерните предприятия, извършена от съответните компетентни органи в съответствие с членове 123 и 124.

Съвместното решение се оформя в документ, съдържащ пълните мотиви, който се предава на кредитната институция майка в ЕС от консолидиращия надзорник. В случай на несъгласие, по искане от всеки един от останалите съответни компетентни органи, консолидиращият надзорник се консултира с Комитета на европейските банкови надзорници. Консолидиращият надзорник може да се консултира с Комитета на европейските банкови надзорници по своя собствена инициатива.

Ако в срок от четири месеца не се достигне до такова съвместно решение между компетентните органи, решението относно прилагането на членове 123, 124 и член 136, параграф 2 се взема на консолидирана основа от консолидиращия надзорник след надлежно отчитане на оценката на риска на дъщерните предприятия, извършена от съответните компетентни органи.

Решението относно прилагането на членове 123, 124 и член 136, параграф 2 се взема от съответните компетентни органи, отговарящи за надзора над дъщерни предприятия на кредитна институция майка в ЕС или на финансово холдингово дружество майка в ЕС, на индивидуална или подконсолидирана основа след надлежно отчитане на мненията и резервите, изразени от консолидиращия надзорник.

Решенията се оформят в документ, съдържащ пълните мотиви, и вземат предвид оценката на риска, мненията и резервите на другите компетентни органи, изразени в рамките на четиримесечния срок. Консолидиращият надзорник предоставя документа на всички съответни компетентни органи и на кредитната институция майка в ЕС.

Когато е проведена консултация с Комитета на европейските банкови надзорници, всички компетентни органи вземат предвид мнението му и обясняват мотивите за всяко значително отклонение от него.

Съвместното решение, посочено в първа алинея, както и решенията, взети от компетентните органи при липса на съвместно решение, се признават за определящи и се прилагат от компетентните органи в съответната държава-членка.

Съвместното решение, посочено в първа алинея, както и всяко решение, взето при липса на съвместно решение в съответствие с четвърта и пета алинея, се актуализират ежегодно или, при извънредни обстоятелства, когато компетентен орган, отговарящ за надзора над дъщерни предприятия на кредитна институция майка в ЕС или на финансово холдингово дружество майка в ЕС, отправи писмено и надлежно обосновано искане към консолидиращия надзорник за актуализиране на решението относно прилагането на член 136, параграф 2. В последния случай актуализирането може да бъде разгледано на двустранна основа от консолидиращия надзорник и от компетентния орган, отправил искането.

Комитетът на европейските банкови надзорници разработва насоки за сближаване на надзорните практики по

отношение на процеса на вземане на съвместното решение, посочен в настоящия параграф, както и по отношение на прилагането на членове 123 и 124 и член 136, параграф 2, с оглед улесняване на вземането на съвместно решение.“

32. Член 130, параграф 1 се заменя със следното:

„1. Когато възникне извънредна ситуация, включително неблагоприятно развитие на състоянието на финансовите пазари, която би могла да застраши ликвидността на пазара и стабилността на финансовата система в някоя държава-членка, в която са лицензирани обособени части от група или са установени посочените в член 42а значими клонове, консолидиращият надзорник, в съответствие с разпоредбите в глава 1, раздел 2, информира за това възможно най-бързо органите, посочени в член 49, четвърта алинея и в член 50, като им предоставя цялата ключова за изпълнението на задачите им информация. Тези задължения са приложими за всички компетентни органи съгласно членове 125 и 126, както и за посочените в член 129, параграф 1.

Ако органът, посочен в член 49, четвърта алинея, узнае за описаната в първа алинея от настоящия параграф ситуация, той информира за това възможно най-бързо компетентните органи, посочени в членове 125 и 126.

Компетентният орган и органът, посочен в член 49, четвърта алинея, използват доколкото е възможно съществуващите установени канали за връзка.“

33. Вмъква се следният член:

„Член 131а

1. Консолидиращият надзорник създава колегии от надзорници за улесняване изпълнението на задачите, посочени в член 129 и член 130, параграф 1, и при спазване на изискванията за поверителност съгласно параграф 2 от настоящия член и на общностното законодателство гарантира подходящи координация и сътрудничество със съответните компетентни органи на трети държави, когато е целесъобразно.

Колегиите от надзорници осигуряват рамка, в която консолидиращият надзорник и другите съответни компетентни органи да изпълняват следните задачи:

- а) обмен на информация;
- б) постигане на съгласие по възлагане на задачи и делегиране на отговорности на доброволна основа, когато е целесъобразно;
- в) определяне на програми за проверки, основани на оценка на риска на групата в съответствие с член 124;
- г) повишаване ефективността на надзора чрез премахване на излишното дублиране на някои надзорни изисквания, включително във връзка с исканията за информация, посочени в член 130, параграф 2 и член 132, параграф 2;

- д) последователно прилагане на предвидените в настоящата директива изисквания за разумен надзор по отношение на всички образувания в рамките на дадена банкова група, без да се засягат възможностите и правото на преценка, предоставени съгласно законодателството на Общността;
- е) прилагане на член 129, параграф 1, буква в) при отчитане на дейността на други форуми, които биха могли евентуално да бъдат създадени в тази област.

Компетентните органи, които участват в колегията от надзорници, тясно си сътрудничат. Предвидените в глава 1, раздел 2 изисквания за поверителност не възпрепятстват обмена на поверителна информация между компетентните органи в рамките на колегията от надзорници. Създаването и дейността на колегията от надзорници не засягат предвидените в настоящата директива правомощия и отговорности на компетентните органи.

2. Създаването и дейността на колегията се основават на писмени правила, както е посочено в член 131, установени след проведени от страна на консолидиращия орган консултации със съответните компетентни органи.

Комитетът на европейските банкови надзорници разработва насоки за оперативното функциониране на колегията, включително във връзка с член 42а, параграф 3.

В колегията от надзорници могат да участват компетентните органи, отговарящи за надзора над клоновете на кредитна институция майка в ЕС или на финансово холдингово дружество майка в ЕС, компетентните органи на приемащата държава, в която са установени значими клонове, както е посочено в член 42а, по целесъобразност — централните банки, както и компетентните органи на трети държави, когато е целесъобразно и при спазване на изискванията за поверителност, които според всички компетентни органи са еквивалентни на изискванията съгласно глава 1, раздел 2.

Консолидиращият надзорник председателства заседанията на колегията и решава кои компетентни органи да участват в дадено заседание или дейност на колегията. Консолидиращият надзорник предварително предоставя на всички членове на колегията цялата информация във връзка с организирането на заседанията, основните въпроси за обсъждане и дейностите, които предстои да се разглеждат. Консолидиращият надзорник предоставя своевременно на всички членове на колегията и цялата информация във връзка с предприетите на тези заседания действия или мерки.

В решението на консолидиращия надзорник се отчита значението на надзорната дейност, която предстои да бъде планирана или координирана за тези органи, по-специално възможното въздействие върху стабилността на финансовата система в съответните държави-членки, посочено в член 40, параграф 3, и върху задълженията, посочени в член 42а, параграф 2.

В съответствие с изискванията за поверителност съгласно глава 1, раздел 2 консолидиращият надзорник информира Комитета на европейските банкови надзорници за дейността на колегията от надзорници, включително при извънредни ситуации, и съобщава на комитета цялата информация от съществено значение за целите на сближаването в областта на надзора.“

34. Член 132 се изменя, както следва:

- а) в параграф 1, буква г) позоваването на член 136 се заменя с позоваване на член 136, параграф 1;
- б) в параграф 3, буква б) позоваването на член 136 се заменя с позоваване на член 136, параграф 1.

35. Член 150 се изменя, както следва:

- а) в параграф 1 букви к) и л) се заменят със следното:
- „к) списъкът и класификацията на задбалансовите позиции в приложения II и IV;
- л) адаптиране на разпоредбите в приложения III и V—XII, за да се отчете динамиката на финансовите пазари (по-специално нови финансови продукти) или промените в счетоводните стандарти или изисквания, които отчитат общностното законодателство, или във връзка със сближаването на надзорните практики;“
- б) в параграф 2 буква в) се заменя със следното:
- „в) пояснения на изключенията, предвидени в член 113;“

36. В член 153 трета алинея се заменя със следното:

„До 31 декември 2015 г. при изчисляването на размерите на рисковото претеглените експозиции за целите на приложение VI, част 1, точка 4 по отношение на експозиции към централни правителства или централни банки на държави-членки, които са деноминирани и финансирани в местната валута на държава-членка, се присъжда същото рисково тегло, което би било приложимо към такива експозиции, деноминирани и финансирани в тяхната местна валута.“

37. В член 154 се добавят следните параграфи:

„8. Кредитните институции, които към 31 декември 2010 г. не спазват предвидените в член 66, параграф 1а лимити, разработват стратегии и процеси за необходимите мерки за справяне с възникналата ситуация до предвидената в параграф 9 от настоящия член дата.

Тези мерки подлежат на преглед съгласно член 124.

9. По отношение на инструментите, които към 31 декември 2010 г. съгласно националното законодателство се считат за еквивалентни на позициите, посочени в член 57, букви а), б) и в), но не попадат в приложното поле на член 57, буква а) или не отговарят на посочените в член 63а критерии, се приема, че попадат в приложното поле на член 57, буква в) до 31 декември 2040 г., при спазване на следните лимити:

- а) до 20 % от общата сума по член 57, букви а) — в), минус сумата по член 57, букви и), й) и к) — между 10 и 20 години след 31 декември 2010 г.;
- б) до 10 % от общата сума по член 57, букви а) — в), минус сумата по член 57, букви и), й) и к) — между 20 и 30 години след 31 декември 2010 г.

До 31 декември 2010 г. Комитетът на европейските банкови надзорници наблюдава емитирането на тези инструменти.

10. За целите на раздел 5 по отношение на активи, представляващи вземания и други експозиции към кредитни институции, поети преди 31 декември 2009 г., продължава да се прилага същото третиране като прилаганото съгласно член 115, параграф 2 и член 116 в редакцията им към 7 декември 2009 г., но за период до не по-късно от 31 декември 2012 г.

11. До 31 декември 2012 г. срокът, посочен в член 129, параграф 3, е шест месеца.“

38. Член 156 се заменя със следното:

„Член 156

Комисията в сътрудничество с държавите-членки и като отчита приноса на Европейската централна банка, осъществява периодично наблюдение за това, дали настоящата директива, взета като цяло, заедно с Директива 2006/49/ЕО е оказала значително въздействие върху икономическия цикъл и с оглед на тази проверка разглежда въпроса, дали са оправдани някакви корективни мерки.

Въз основа на този анализ и като отчита приноса на Европейската централна банка, Комисията изготвя доклад за период от две години и го представя на Европейския парламент и на Съвета, заедно с всички подходящи предложения. Приносът на страните, получаващи кредити, и на страните, отпускащи кредити, се отчита по подходящ начин при изготвянето на доклада.

До 31 декември 2009 г. Комисията прави преглед на настоящата директива като цяло, предвид необходимостта от по-добър анализ и отговор на макропруденциалните въпроси, като разглежда включително:

- а) мерки, които намаляват колебанията на икономическия цикъл, включително необходимостта кредитните институции да изграждат силни антициклични буфери по време на подем, които могат да бъдат използвани при спад;
- б) логиката при изчисляване на капиталовите изисквания, предвидени в настоящата директива; и

- в) допълнителни мерки за основаните на риска изисквания към кредитните институции с цел да се подпомогне ограничаването на „ефекта на лоста“ в банковата система.

Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад по горепосочените въпроси заедно с всички подходящи предложения.

Възможно най-скоро и при всички случаи — до 31 декември 2009 г., Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно необходимостта от допълнителна реформа на системата за надзор, включително на съответните членове от настоящата директива, както и подходящи законодателни предложения в съответствие с приложимата съгласно Договора процедура.

До 1 януари 2011 г. Комисията прави преглед на постигнатия от Комитета на европейските банкови надзорници напредък по посока на единните формати, честотата и датите на докладване, посочени в член 74, параграф 2. С оглед на този преглед Комисията представя доклад на Европейския парламент и на Съвета.

До 31 декември 2011 г. Комисията прави преглед и изготвя доклад относно прилагането на настоящата директива, като обръща специално внимание на всички аспекти на членове 68—73 и член 80, параграфи 7 и 8 и на прилагането ѝ във връзка с микрокредитирането, и представя този доклад на Европейския парламент и на Съвета заедно с всички подходящи предложения.

До 31 декември 2011 г. Комисията прави преглед и изготвя доклад относно прилагането на член 113, параграф 4, включително относно въпроса, дали изключенията следва да зависят от преценка на национално равнище, и представя този доклад на Европейския парламент и на Съвета заедно с всички подходящи предложения. Във връзка с евентуалното премахване на правото на преценка на национално равнище съгласно член 113, параграф 4, буква в) и евентуалното му прилагане на равнище ЕС прегледът взема под внимание по-специално ефикасността на управлението на риска на ниво група, като същевременно се гарантира, че са налице достатъчно гаранции за осигуряване на финансова стабилност във всички държави-членки, в които е установено образуване, принадлежало към групата.

До 31 декември 2009 г. Комисията прави преглед и изготвя доклад относно мерки за увеличаване на прозрачността на извънборсовите пазари, включително на пазарите на суапове за кредитно неизпълнение, като например посредством клиринг чрез централен контрагент, и представя този доклад на Европейския парламент и на Съвета заедно с всички подходящи предложения.

До 31 декември 2009 г. Комисията изготвя доклад относно очакваното въздействие на член 122а и представя този доклад на Европейския парламент и на Съвета заедно с всички подходящи предложения. Комисията изготвя доклада си, след като се консултира с Комитета на европейските банкови надзорници. По-конкретно докладът разглежда въпросите, дали

минималното изискване за запазване съгласно член 122а, параграф 1 осъществява целта за по-добро съгласуване на интересите на инициаторите, спонсорите и инвеститорите и укрепва финансовата стабилност и дали увеличението на минималното равнище на запазване би било целесъобразно, като се вземе предвид международното развитие.

До 1 януари 2012 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно прилагането и ефективността на член 122а в контекста на развитието на международния пазар.“

39. Приложение III се изменя, както следва:

а) в част 1, точка 5 се добавя следното изречение:

„Съгласно предвидения в част 6 от настоящото приложение метод (Метод на вътрешните модели) всички договори с един и същ контрагент съвкупности от операции по нетиране могат да бъдат третираны като една нетираща съвкупност, ако симулираните отрицателни пазарни стойности на отделните нетиращи съвкупности са получили стойност 0 в оценката на очакваната експозиция (EE).“;

б) в част 2 точка 3 се заменя със следното:

„3. Когато дадена кредитна институция купува кредитна защита, произтичаща от кредитни деривативи, спрямо експозиция от банковия портфейл или спрямо експозиция към кредитен риск от контрагента, тя може да изчисли капиталовото си изискване за хеджирания актив в съответствие с приложение VIII, част 3, точки 83—92, или, при условие че получи одобрение от компетентните органи — в съответствие с приложение VII, част 1, точка 4 или част 4, точки 96—104.

В тези случаи и когато не се прилага възможността, предвидена в точка 11, второ изречение от приложение II към Директива 2006/49/ЕО, стойността на експозицията към кредитен риск от контрагента за тези кредитни деривативи се занулява.

Въпреки това дадена институция може да избере при изчисляването на капиталовите изисквания за кредитен риск от контрагента последователно да включва всички кредитни деривативи, несъдържащи се в търговския портфейл и придобити като защита срещу експозиция от търговския портфейл или срещу експозиция към кредитен риск от контрагента, когато кредитната защита е призната съгласно настоящата директива.“;

в) в част 5 точка 15 се заменя със следното:

„15. При суапозите за кредитно неизпълнение се обособява отделна хеджираща съвкупност за всеки емитент на базисен референтен дългов инструмент. Кредитните суапозе „за п-то неизпълнение“ се третираат, както следва:

а) размерът на рисковата позиция в референтен дългов инструмент в съвкупност от експозиции, които са базисни за кредитните суапозе „за п-то неизпълнение“, е ефективната условна

стойност на референтния дългов инструмент, умножена с модифицираната дюрация на дериватива „за п-то неизпълнение“ по отношение на промяната в кредитния спред на референтния дългов инструмент;

б) за всеки референтен дългов инструмент в съвкупност от експозиции, които са базисни за кредитните суапозе „за п-то неизпълнение“, има само една хеджираща съвкупност; рисковите позиции, произтичащи от различни кредитни суапозе „за п-то неизпълнение“, не се включват в една и съща хеджираща съвкупност;

в) мултипликаторът на кредитния риск от контрагента, приложим към всяка една хеджираща съвкупност, създадена за един от референтните дългови инструменти в дериватив „при п-то неизпълнение“, е 0,3 % за референтните дългови инструменти с присъдена кредитна оценка от призната АВКО, съответстваща на степен кредитно качество от 1 до 3, и 0,6 % за останалите дългови инструменти.“

40. Приложение V се изменя, както следва:

а) точка 8 се заменя със следното:

„8. Рисковете, произтичащи от транзакции за секюризация, по отношение на които кредитните институции се явяват инвеститори, инициатори или спонсори, включително рискове, свързани с репутацията (каквито възникват във връзка със сложни структури или продукти), се оценяват и отчитат чрез подходящи политики и процедури, така че по-конкретно да се гарантира, че икономическата същност на транзакцията е изцяло отразена при оценяването на риска и управленските решения.“;

б) точка 14 се заменя със следното:

„14. Създават се устойчиви стратегии, политики, процедури и системи за установяването, измерването, управлението и наблюдението на ликвидния риск през подходящи периоди с различна продължителност, включително в рамките на един борсов ден, така че да се гарантира, че кредитните институции поддържат адекватно равнище на ликвидни буфери. Тези стратегии, политики, процедури и системи се разработват специално в зависимост на сферите на дейност, валутите и лицата и включват подходящи механизми за разпределение на разходите, ползите и рисковете, свързани с ликвидността.“;

в) вмъква се следната точка:

„14а. Посочените в точка 14 стратегии, политики, процедури и системи са пропорционални на сложността, рисковия профил, мащаба на дейност на кредитната институция и толерантността по отношение на риска, установена от управителния орган, и отразяват значението на кредитната институция във всяка една държава-членка, в която тя упражнява дейност. Кредитните институции съобщават толерантността си по отношение на риска за всички съответни сфери на дейност.“;

г) точка 15 се заменя със следното:

- „15. Кредитните институции разработват методологии за установяването, измерването, управлението и текущия контрол на източниците на финансиране. Тези методологии обхващат текущите и прогнозираните значими парични потоци във и произтичащи от активи, задължения и задбалансови позиции, включително условните задължения и възможния ефект от риска, свързан с репутацията.
16. Кредитните институции разграничават, особено при извънредни ситуации, активите, предоставени като обезпечение, и свободните от тежести активи, които са винаги достъпни. Те също така отчитат и правния субект, който държи активите, държавата, в която активите са законно регистрирани — в регистър или по сметка, както и тяхната приемливост и осъществяват наблюдение върху начините за своевременно мобилизиране на активите.
17. Кредитните институции вземат предвид и съществуващите законови, регулаторни и оперативни ограничения във връзка с евентуално прехвърляне на ликвидност и свободни от тежести активи между лица както в рамките на ЕИП, така и извън него.
18. Кредитната институция разглежда възможността за използване на различни инструменти за редуциране на кредитния риск, включително система от лимити и ликвидни буфери, за да е в състояние да противостои на различни кризисни ситуации, и диверсифицирането по подходящ начин на структурата си на финансиране и достъпа до източници на финансиране. Тези правила подлежат на редовен преглед.
19. Кредитната институция разглежда алтернативни сценарии по отношение на ликвидните си позиции и на редуциращите риска фактори, като допускаванията, на които се основават решенията ѝ във връзка с източниците на финансиране, подлежат на редовен преглед. В тази връзка алтернативните сценарии обхващат по-специално задбалансовите позиции и другите условни задължения, включително задълженията на SSPE или други субекти със специална цел, по отношение на които кредитната институция действа като спонсор или предоставя значителна ликвидна подкрепа.
20. Кредитните институции отчитат възможното въздействие на други алтернативни сценарии по отношение на самата институция или на пазара като цяло, както и комбинация от тях. Институциите вземат предвид периоди с различна продължителност и кризисни обстоятелства с различен интензитет.
21. Кредитните институции приспособяват своите стратегии, вътрешни политики и лимити в зависимост от ликвидния риск и разработват ефективни планове за непредвидени обстоятелства, като отчитат резултатите от алтернативните сценарии, посочени в точка 19.
22. За преодоляването на възможни ликвидни затруднения кредитните институции разполагат с планове за непредвидени обстоятелства, в които са предвидени подходящи стратегии и правилни мерки за

прилагането им в евентуални случаи на недостиг на ликвидност. Тези планове подлежат на редовно тестване, актуализиране въз основа на резултатите от алтернативните сценарии, посочени в точка 19, съобщаване на висшето ръководство и одобряване от него, така че вътрешните политики и процеси да могат да бъдат съответно приспособявани.“

41. В приложение IX, част 3, раздел 2 се добавя следната точка:

„7а. Освен това компетентните органи предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че по отношение на кредитната оценка на структурирани финансови инструменти АВКО е задължена да направи публично достъпно разяснението относно това как представянето на пула активи влияе върху нейната кредитна оценка.“

42. Приложение XI се изменя, както следва:

а) в точка 1 буква д) се заменя със следното:

„д) експозицията към ликвиден риск, неговото измерване и управление от страна на кредитната институция, включително разработването на анализи за алтернативни сценарии, управлението на редуциращите риска фактори (в частност равнището, състава и качеството на ликвидните буфери), както и ефективни планове за непредвидени обстоятелства;“

б) вмъква се следната точка:

„1а. За целите на точка 1, буква д) компетентните органи редовно правят широкообхватна оценка на цялостното управление на ликвидния риск от страна на кредитните институции и насърчават разработването на надеждни вътрешни методологии. При провеждането на тези прегледи компетентните органи отчитат ролята на кредитните институции на финансовите пазари. Компетентните органи в дадена държава-членка надлежно отчитат също така възможното въздействие от решенията си върху стабилността на финансовите системи във всички останали заинтересовани държави-членки.“

43. В приложение XII, част 2, точка 3 букви а) и б) се заменят със следното:

„а) обобщена информация за реда и условията, свързани с основните характеристики на всеки елемент на собствения капитал и неговите компоненти, включително инструментите, посочени в член 57, буква ва), инструментите, разпоредбите относно които предвиждат стимул за обратно изкупуване от страна на кредитната институция, както и инструментите, за които се прилагат разпоредбите на член 154, параграфи 8 и 9;

б) размера на първичния собствен капитал с отделно оповестяване на всички позиции и приспадания с положителен знак; общият размер на инструментите, посочени в член 57, буква ва), и инструментите, разпоредбите относно които предвиждат стимул за обратно изкупуване от страна на кредитната институция, се оповестяват отделно; при всяко оповестяване се посочват конкретно инструментите, за които се прилагат разпоредбите на член 154, параграфи 8 и 9;“.

Член 2

Изменения на Директива 2006/49/ЕО

Директива 2006/49/ЕО се изменя, както следва:

1. В член 12 първа алинея се заменя със следното:

„Първичен собствен капитал“ означава сумата на елементите по букви а) — ва), минус сумата на елементите по букви и), й) и к) от член 57 от Директива 2006/48/ЕО.“

2. Член 28 се изменя, както следва:

- а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Институциите, с изключение на инвестиционните посредници, които отговарят на посочените в член 20, параграф 2 или 3 от настоящата директива критерии, наблюдават и контролират големите си експозиции в съответствие с членове 106—118 от Директива 2006/48/ЕО.“

- б) параграф 3 се заличава.

3. Член 30, параграф 4 се заменя със следното:

„4. Чрез дерогация от параграф 3 компетентните органи могат да разрешат активите, представляващи вземания и други експозиции към признати инвестиционни посредници от трета страна, както и признати клирингови къщи и борси, да подлежат на същото третиране като предвиденото съответно в член 111, параграф 1 от Директива 2006/48/ЕО и в член 106, параграф 2, буква в) от посочената директива.“

4. Член 31 се изменя, както следва:

- а) в първа алинея букви а) и б) се заменят със следното:

„а) експозицията в банковия портфейл към съответния клиент или съответната група клиенти не надвишава лимита, предвиден в член 111, параграф 1 от Директива 2006/48/ЕО, като този лимит е изчислен по отношение на собствения капитал по смисъла на същата директива, така че превишаването произтича изцяло от търговския портфейл;

б) институцията отговаря на допълнително капиталово изискване относно превишаването на лимита, предвиден в член 111, параграф 1 от Директива 2006/48/ЕО, като това допълнително капиталово изискване се изчислява в съответствие с приложение VI към настоящата директива;“

- б) в първа алинея буква д) се заменя със следното:

„д) институциите докладват на компетентните органи на всеки три месеца за всички случаи, при които предвиденият в член 111, параграф 1 от Директива 2006/48/ЕО лимит е бил надвишен през предходните три месеца.“

- в) втора алинея се заменя със следното:

„Във връзка с буква д), във всеки отделен случай на превишаване на лимита се докладват размерът на превишаването и името на клиента.“

5. В член 32, параграф 1 първа алинея се заменя със следното:

„1. Компетентните органи установяват процедури за предотвратяване на умишлено неизпълнение на допълнителните капиталови изисквания от страна на институциите, които биха възникнали във връзка с експозициите, превишаващи лимита, предвиден в член 111, параграф 1 от Директива 2006/48/ЕО, след като тези експозиции вече са били държани повече от десет дни, посредством временно прехвърляне на тези експозиции на друго дружество, без значение дали в рамките на групата или не, и/или чрез предприемане на привидни сделки за закриване на експозицията през десетдневния период и създаване на нова експозиция.“

6. В член 35 се добавя следният параграф:

„6. По отношение на инвестиционните посредници се прилагат единните формати, честотата и датите на докладване, посочени в член 74, параграф 2 от Директива 2006/48/ЕО.“

7. В член 38 се добавя следният параграф:

„3. Член 42а от Директива 2006/48/ЕО, с изключение на параграф 1, буква а), се прилага *mutatis mutandis* към надзора над инвестиционните посредници, освен когато инвестиционните посредници отговарят на критериите, посочени в член 20, параграфи 2 и 3 или в член 46, параграф 1 от настоящата директива.“

8. В член 45, параграф 1 датата „31 декември 2010 г.“ се заменя с датата „31 декември 2014 г.“

9. В член 47 датата „31 декември 2009 г.“ се заменя с датата „31 декември 2010 г.“ и позоваването на точки 4 и 8 от приложение V към Директива 93/6/ЕИО се заменя с позоваване на точки 4 и 8 от приложение VIII.

10. В член 48, параграф 1 датата „31 декември 2010 г.“ се заменя с датата „31 декември 2014 г.“

Член 3

Изменение на Директива 2007/64/ЕО

В член 1, параграф 1 от Директива 2007/64/ЕО буква а) се заменя със следното:

- „а) кредитни институции по смисъла на член 4, параграф 1, буква а) от Директива 2006/48/ЕО, включително разположени на територията на Общността клонове по смисъла на член 4, параграф 3 от посочената директива, на кредитни институции с главно управление във или, съгласно член 38 от посочената директива, извън Общността;“

Член 4

Транспониране

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, до 31 октомври 2010 г.

Те прилагат тези разпоредби от 31 декември 2010 г.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 5

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 6

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Страсбург на 16 септември 2009 година.

За Европейския парламент
Председател
J. BUZEK

За Съвета
Председател
C. MALMSTRÖM